

En åländsk Fighter tog hem silvret

SVÅRASTE TÄVLINGEN Att söka genom bagage på ett rullband var ovan för polishunden Fighter och i den deltävlingen i Narkotika-FM hittade han bara en av tre knarkgömmor. Bättre gick det i deltävlingarna lägenhetssök, fordonssök och spår.

Foto: Tina Finn

Den åländska polishunden Fighter tog silver i Narkotika-FM för tjänstehundar som arrangerades i slutet av förra veckan.

– Jag är jättenöjd. Det här visar att träning lönar sig, säger schäferns husse Timo Nikkinen.

Narkotika-FM för tjänstehundar anordnas varje år av den finländska polishundföreningen. Årets tävlingar ägde rum i Levi i Lappland och bestod av sju deltävlingar: bagagesök, spår, lagersök, terrängsök, lägenhetssök, fordonssök och lydnad. 29 hundar från polisen, tullen, gränsbevakningen och försvarsmakten deltog. Fighter tävlade för andra året.

– Jag hade egentligen inga förhoppningar på den här tävlingen. Fighter har haft det lite hackigt med hälsan, han fick en tumör bortopererad i somras, berättar äldre konstapel Timo Nikkinen.

– Men de senaste veckorna visade han på träningarna att han var på gång och jag är jättenöjd med alla resultat!

Van vid lägenheter

Timo Nikkinen började träna Fighter, eller Jurassic Jarox som han egentligen heter, för tre år sedan när hunden var tre år gammal. I dag är Fighter en av de två åländska hundar som jobbar som polishund. Hans styrka i tävlings-sammanhang är lägenhetssök, berättar husse Timo Nikkinen. I årets upplaga av den deltävlingen skulle hundarna hitta tre knarkgömmor i en stuga bestående av tre rum och kök.

– Lägenhetssök är ju sådant vi gör mycket i jobbet och det märks att Fighter kan det, berättar Timo Nikkinen.

I tävlingen fordonssök gällde det att hitta fyra gömmor i bland annat en buss och en pistmaskin. Även här tog Fighter full pott, liksom i deltävlingen spår.

– Där handlar det om att leta upp ett människospår. Någonstans längs spåret finns en knarkgömma nergrävd, liksom i slutet av spåret och där är det meningen att hunden ska markera.

Bagage svårt

Svårast för Fighters del var deltävlingen i bagagesök. Den genomfördes på Kittilä flygplats där hundarna skulle söka efter knarkgömmor i det bagage som kom åkande på rullbandet.

– Det var han inte riktigt van vid. Han jobbade men det märktes att han tänkte ”vad fasen är det här?” och han hittade bara en gömma av tre, säger Timo Nikkinen.

Till slut blev det ändå en silvermedalj för Fighter och en fjärdeplats för det åländska laget som, förutom Fighter och Timo, bestod av Magnus Gustafsson och två och ett halvt år gamla Scooby Doo. Den två och ett halvt år gamla belgiska vallhunden slutade på sextonde plats.

– Det var första gången han var med i en tävling så han behövde framför allt få erfarenheten, säger Timo Nikkinen.

Magnus Gustafsson har tidigare vunnit tävlingar med sin tidigare polishund Oscar.

Över lag håller de finländska narkotikahundarna mycket hög kvalitet, menar Timo Nikkinen.

– När det är fråga om ett mästerskap är gömmorna inte de lättaste. De är väldigt duktiga.

Vad ska du och Fighter göra nu?

– Jag ska undervisa på polishunds-inrättningen i Tavastehus den här veckan. För Fighters del blir det nog mest vila i hundrastgården. Det är påfrestande för hundarna med sådana här tävlingar. De blir trötta av så mycket närsarbete.

Vinnaren i Narkotika-FM blev hunden Trex från Helsingfors med husse Jan Tanskanen.

Lisa Bergkvist

SILVERMEDALJÖR

Äldre konstapel Timo Nikkinen har tränat Fighter i tre år. Nyligen kom de två i Narkotika-FM för tjänstehundar.

Foto: Tina Finn

Ingen fördel vara smart i talgoxarnas värld

STOCKHOLM. Att vara smart eller dum i talgoxarnas värld tycks sakna betydelse.

De smarta individerna är inte bättre på att sprida sina gener, enligt en ny studie.

I studien, som utförts av forskare vid University of Oxford i England, fångade man först in 468 vilda talgoxar och mätte deras mentala förmåga, det vill säga uppskattade hur bra de var på att lösa problem.

Problemet bestod i att upptäcka hur man kom åt en bit mat genom att lossa på en hävarm.

Fåglarna delades sedan in i två grupper beroende på hur väl de klarade uppgiften – de smarta och de mindre smarta.

Därpå släpptes fåglarna fria igen, varpå forskarna följde dem under hela häckningen och noterade hur många ungar de producerade.

Överger ungarna

Det visade sig att de smarta fåglarna i genomsnitt producerade fler ungar, en effekt av att de var betydligt bättre på att hitta föda i omgivningarna.

Så långt hade allt gått som förväntat. Men historien slutar inte där. Visst var de smarta

fåglarna skickligare – så länge de brydde sig om sin avkomma. Problemet var bara att de ofta övergav sina bon helt och hållet.

Det innebar i slutändan att de mindre smarta talgoxarna i genomsnitt ändå fick ut lika många ungar som de smarta.

Orsaken till att de smarta fåglarna så ofta överger sina bon tros bero på att de är känsligare för störningar, exempelvis närvaron av rovdjur i grannskapet.

Lite väl smarta

Forskarna, som redovisar sina rön i Current Biology, märkte att några kullar övergavs efter att de märkt ungarna, och det

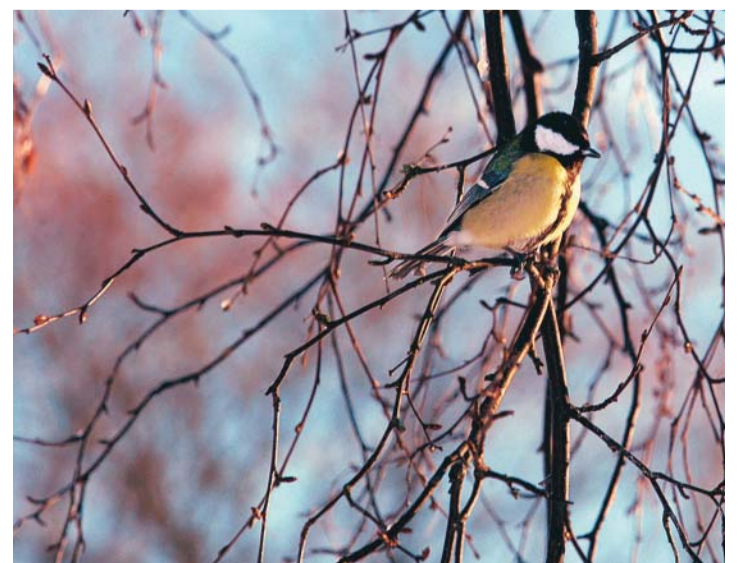
var i huvudsak fåglar från den smarta gruppen som betedde sig på det sättet.

Sannolikt är detta en anpassning för att inte öda kraft i onödan på avkomma som ändå kan tänkas bli uppäten.

Lite väl smart kan tyckas. Men slutsatsen blir att problemlösarna inte är bättre på att sprida sina gener än sina mindre begåvade artfränder. Det naturliga urvalet gynnar med andra ord inte högre intelligens hos talgoxar, åtminstone inte att döma av den här studien.

Tvärtom tycks det finns plats för alla i deras värld.

FNB-TT-Roland Johansson

HAR STUDERATS I talgoxarnas värld tycks det finns plats för alla.

Foto: Erkki Santamala